

Komissio katsoo, että Alankomaat ei ole noudattanut direktiivin 2006/112/EY 9 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut ei-verovelvollisten liittyä verotukselliseen yksikköön. Alankomaat ei ole noudattanut myöskään arvonlisäverokomitean 11 artiklaa, koska se ei ole kuullut arvonlisäverokomiteaa.

(¹) EUVL L 347, s. 1

Valitus, jonka DTL Corporación, S.L. on tehnyt 16.2.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-188/10, DTL Corporación, S.L. v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 15.12.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-67/11 P)

(2011/C 130/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: DTL Corporación, S.L. (edustaja: asianajaja A. Zuazo Araluze)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L.

Vaatimukset

Unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 15.12.2010 asiassa T-188/10 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan.

Seuraavat ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä:

- 1) SMHV:n toisen valituslautakunnan 17.2.2010 asiassa R 767/2009-2 tekemä päätös on kumottava.
- 2) päätös on korvattava toisella, jolla hylätään väite, jonka Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales, S.L. teki yhteisön tavaramerkkiä nro 5153325 SOLARIA (kuviomerkki) vastaan, jotta tämä tavaramerkki voidaan rekisteröidä kaikkia luokkiin 37 ja 42 kuuluvia hakemuksen kohteena olevia palveluja varten.
- 3) SMHV ja muut osapuolet, jotka vastustavat tätä valitusta, on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Sellaiset menettelylliset sääntöjenvastaisuudet unionin yleisessä tuomioistuimessa, joilla loukataan valittajan etua: pyyntö asian käsittelyn lykkäämiseksi unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 77 artiklan c ja d kohdan mukaisesti jätettiin täysin huomiotta (Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artikla).
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi unionin oikeutta: tuomiolla rikotaan yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston

asetuksen N:o 40/94 (¹) — tällä hetkellä neuvoston asetus N:o 207/2009 (²) — 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska siinä todetaan nimenomaisesti seuraavaa:

- a) tässä asiassa kyseessä olevan yhteisön tavaramerkin sanaosa on hallitseva osa tavaramerkin muodostamassa kokonaisvaikutelmassa
- b) kyseinen sanaosa ei ole hallitseva osa tavaramerkin muodostamassa kokonaisvaikutelmassa; tämä on ristiriitaisuus, joka vaikuttaa ratkaisevasti sekaannusvaaran arviointiin (Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artikla).

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu asetus (EYVL 1994, L 11, s. 1)

(²) Yhteisön tavaramerkistä 24.3.2009 annettu asetus (EUVL L 78, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 18.2.2011 — Saksan liittotasavalta v. Y

(Asia C-71/11)

(2011/C 130/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta

Vastapuoli: Y

Muut osapuolet: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht ja Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2004/83/EY (¹) 9 artikla 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että jokainen sellainen puuttuminen uskonnonvapautteen, joka on Euroopan ihmisoikeussopimuksen 9 artiklan vastainen, ei ole ensiksi mainitun säännöksen mukainen vainoksi katsottava teko vaan että uskonnonvapautta perustuvanlaatuisena ihmisoikeutena loukataan vakavasti ainoastaan silloin, kun sen ydinalueeseen puututaan?
- 2) Jos kysymykseen 1 vastataan myöntävästi:
 - a) Rajoittuuko uskonnonvapauden ydinalue uskon tunnustamiseen ja uskonnolliseen toimintaan kotipiirissä ja naapurustossa vai onko direktiivin 2004/83/EY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna vainoksi katsottavana tekona pidettävä myös sitä, että alkuperämaassa uskonnon harjoittaminen julkisesti aiheuttaa terveyden, hengen tai fyysisen vapauden vaarantamisen, minkä vuoksi hakija luopuu sen harjoittamisesta?